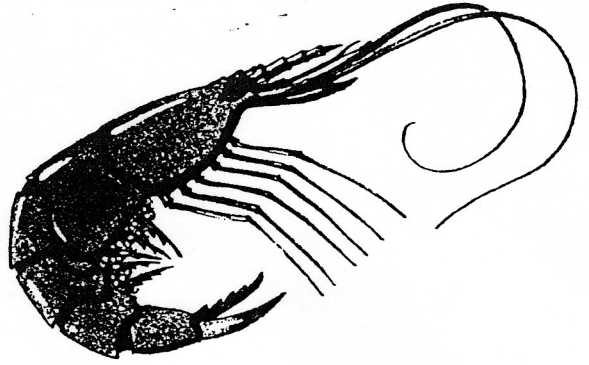

REKECOCKTAIL.

Melodi: Fjellveivisen.

Kjære venner, hør en sang
i fra havet denne gang,
ta en serviett og tørk deg lett om munnen.
Jeg vil gjerne si no'n ord
ved det maritime bord
som en hilsen fra et rekeliv på bunnen.

Aller først så skal det si's :
Vi bør alle være "Dis"
for min slekt den har de aller beste aner.
Jeg er nærmest adelig,
ja, jeg sier gladelig:
Jeg er skapt for folk med gryn og fine ganer.

Jeg er havets lekkerbisk,
ikke no'n alminn'lig fisk,
spis meg med pariserloff og remulade.
Jeg har smak av salten sjø,
min kulør er rekerød,
se, hvor godt jeg tar meg ut på lit-parade.

De som river av mitt skall,
og som eter uten tall
av mitt corpus og som suger ut min nakke,
har De tenkt på hvilken pris? ?
Hva jeg koster kilovis? ?
Ikke tenk på det, De, bare ta til takke.

I mitt våte rekesogn
der blir jomfruer med rogn,
nei, moralen kan man kanskje ikke rose,
men så pluts'lig blir man var,
at en mor er blitt til far,
ja, da kan man snakke om metamorfose.

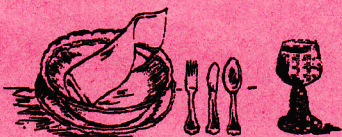
Jeg har bodd ved Ferder fyr
i blant simpel torsk og lyr,
det er underlig hvor mye som kan hende,
Jeg har sett det som mitt mål
å bli fanget i en trål
og - servert ved vennefester - slik som denne.

LAKSEVISE - JARLSBERG ROTARY, 26.06.02
(Melodi: «Det var en god gammel bondemann..»)

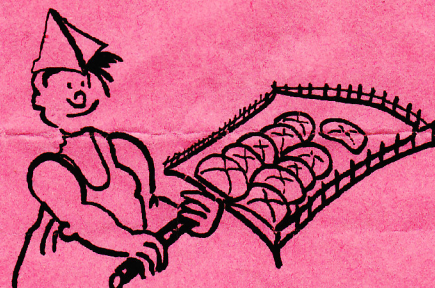

Historien gjelder en Tønsberg-mann
som lengta langt etter laks.
Han hadde penger i banken han
med masse aksjer og flaks.
Han leide en høl uti Sogn,
med stanga i handa og klepper på stranda
var alt så bra, han sa - ha - ha,
den ruggen jeg tar skal bli max!

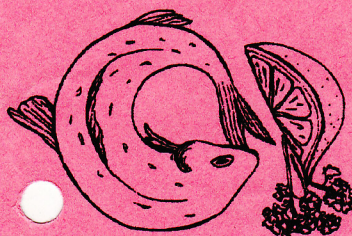
Han hadde utstyr som bare få
med alt av Admirals rang,
men ruggen vill' ikke bite på
tross alt han svinga og svang.
Han vassa fra morra til kveld,
for fiske var snodig og han var tålmodig,
men grensen går når klokka slår
og leia var slutt denne gang.

Der hjemme ventet hans hulde viv
med bordet dekket for laks.
På kjøkkendisken lå fiskekniv
samt rensbørste og saks.
Så spent som en sperreballong
hun ringte og spurte og sa at hun lurte
så veldig på hvor mange nå...,
hun ville helst vite det straks.

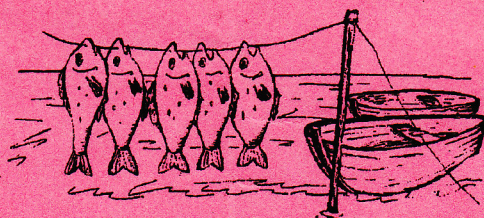

Då grep vår venn til en nødløgn stor
og svarte fire, fem pluss...
Hun ropte høyt og fant ikke ord,
men sendte smasker og suss,
for nå var det klart det ble fest
med helten til stede og stor lakseglede
med fulle fat, agurksalat
og vill-laks-de-lux for hver gjest.

Og ingen tvil - nå var nøden stor
selv for en god Tønsberg-mann,
der veien gikk langs en vakker fjord
men plutselig holdt han stand,
der hoppet det lakser en-gros,
med mengder i tusentall som i et fossefall,
rett og slett et laks' oppdrett
han fant lommeboka og lo.

Historien her den er kort fortalt,
vår venn ble hyldet og klemt.
Han lo av løggen og ellers alt
som jo var bare en skjemt.
Hans kone, så flott og gentil,
hun skålte for laksen, for mannen og flaksen;
" Det finnes laks av mange slags,
men den som er best, den er vill! »

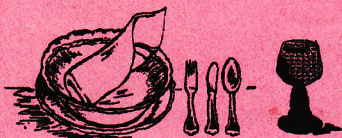
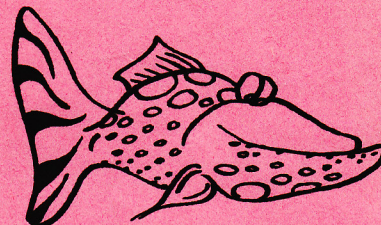
God sommer fra

LAKSEVISE - JARLSBERG ROTARY, 25.06.03
(Melodi: «Det var en god gammel bondemann..»)

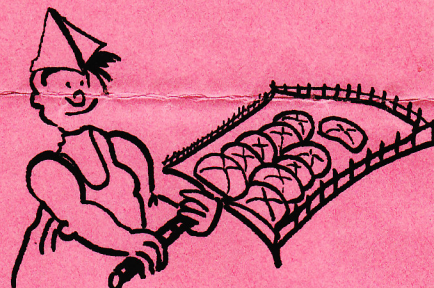

Historien gjelder en Tønsberg-mann
som lengta langt etter laks.
Han hadde penger i banken han
med masse aksjer og flaks.
Han leide en høl uti Sogn,
med stanga i handa og klepper på stranda
var alt så bra, han sa - ha - ha,
den ruggen jeg tar skal bli max!

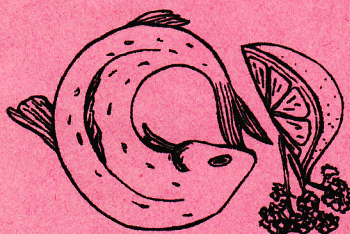
Han hadde utstyr som bare få
med alt av Admirals rang,
men ruggen vill'ikke bite på
tross alt han svinga og svang.
Han vassa fra morra til kveld,
for fiske var snodig og han var tålmodig,
men grensen går når klokka slår
og leia var slutt denne gang.

Der hjemme ventet hans hulde viv
med bordet dekket for laks.
På kjøkkendisken lå fiskekniv
samt rensbørste og saks.
Så spent som en sperreballong
hun ringte og spurte og sa at hun lurte
så veldig på hvor mange nå...,
hun ville helst vite det straks.

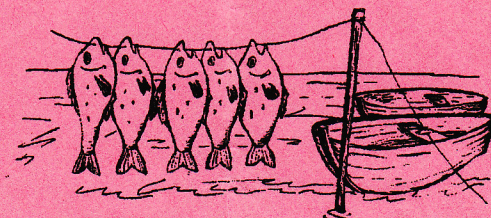

Da grep vår venn til en nødløgn stor
og svarte fire, fem pluss...
Hun ropte høyt og fant ikke ord,
men sendte smasker og suss,
for nå var det klart det ble fest
med helten til stede og stor lakseglede
med fulle fat, agurksalat
og vill-laks-de-lux for hver gjest.

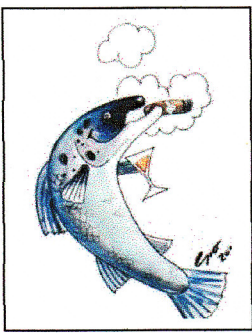
Og ingen tvil - nå var nøden stor
selv for en god Tønsberg-mann,
der veien gikk langs en vakker fjord
men plutselig holdt han stand,
der hoppet det lakser en-gros,
med mengder i tusentall som i et fossefall,
rett og slett et laks'oppdrett
han fant lommeboka og lo.

Historien her den er kort fortalt,
vår venn ble hyldet og klemt.
Han lo av løgngen og ellers alt
som jo var bare en skjemt.
Hans kone, så flott og gentil,
hun skålte for laksen, for mannen og flaksen;
" Det finnes laks av mange slags,
men den som er best, den er vill! »

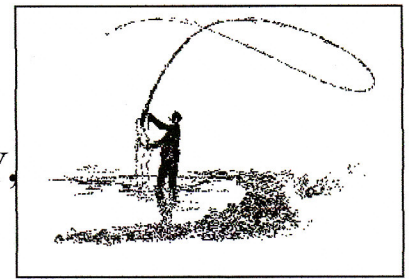
God sommer fra

Erling

LAKSEVISE - JARLSBERG ROTARY.

(Melodi: «Det var en god gammel bondemann..»)

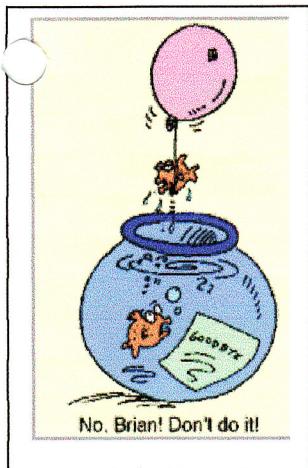
Historien gjelder en Tønsberg-mann
som lengta langt etter laks.
Han hadde penger i banken han
med masse aksjer og flaks.
Han leide en høl uti Sogn,
med stanga i handa og klepper på stranda
var alt så bra, han sa - ha - ha,
den ruggen jeg tar skal bli max!

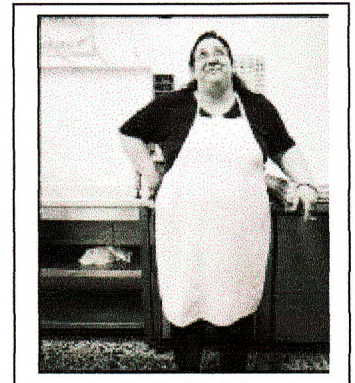
Han hadde utstyr som bare få
med alt av Admirals rang,
men ruggen vill'ikke bite på
tross alt han svinga og svang.
Han vassa fra morra til kveld,
for fiske var snodig og han var tålmodig,
men grensen går når klokka slår
og leia var slutt denne gang.

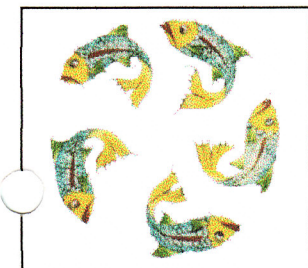
Fiskerens aftenbønn: "Kjære Gud, la meg få en så stor at jeg slipper å lyve"

Der hjemme ventet hans hulde viv
med bordet dekket for laks.
På kjøkkendisken lå fiskekniv
samt rensbørste og saks.
Så spent som en sperreballong
hun ringte og spurte og sa at hun lurte
så veldig på hvor mange nå...,
hun ville helst vite det straks.

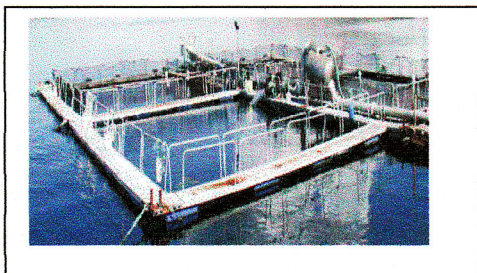

Da grep vår venn til en nødløgn stor
og svarte fire, fem pluss...
Hun ropte høyt og fant ikke ord,
men sendte smasker og suss,
for nå var det klart det ble fest
med helten til stede og stor lakseglede
med fulle fat, agurksalat
og vill-laks-de-lux for hver gjest.

Og ingen tvil - nå var nøden stor
selv for en god Tønsberg-mann,
der veien gikk langs en vakker fjord
men plutselig holdt han stand,
der hoppet det lakser en-gros,
med mengder i tusentall som i et fossefall,
rett og slett et laks' oppdrett
han fant lommeboka og lo.

Historien her den er kort fortalt,
vår venn ble hyldet og klemt.
Han lo av løgnen og ellers alt
som jo var bare en skjemt.
Hans kone, så flott og gentil,
hun skålte for laksen, for mannen,
for mannen og flaksen:
«Det finnes laks av mange slags,
men den som er best, den er vill!»

God sommer fra
Erling

Skrevet til Jarlsberg Rotaryklubbs
laksemiddag 27. juni 2007

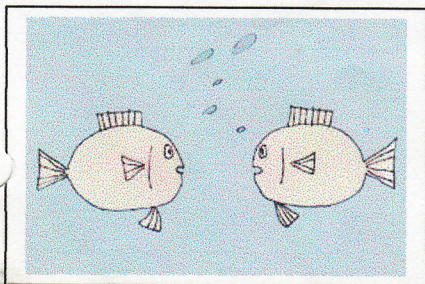
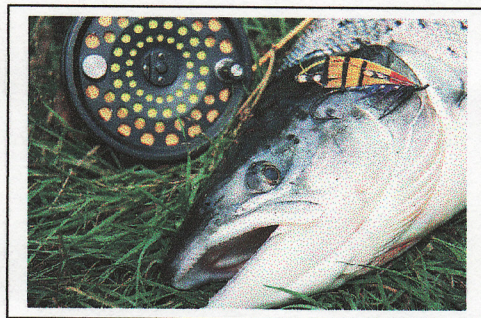
LAKSEVISE, fritt etter Jeppe Aakjær.

Jeg er laksen, jeg er lyserød,
gløder mot deg selv om jeg er død
Fiskeren han skryter av min vekt,
som du vet er jeg av ad'lig slekt.

Unnfanget av melke og av rogn
i mitt maritime laksesogn,
Ved min vugge sto en rugg så stor
og min just forløste laksemor.

Hvordan jeg ble klekket vet jeg ei,
en av millioner det ble meg,
vokste opp som sprelsk og liten smolt,
stinn av lakseaner og så stolt.

Kanskje vet du, kjære gastronom,
rent zoologisk er jeg anadrom,
vi har vandret i fra hav til elv
gjennom tid og under himmelhvelv.

*"Kanskje blir det oss
to neste gang !!"*

Men hva skjer dramatisk og så fort?
Pluts'lig er vi laks allminn' liggjort.
Selges billig fra hver simpel disk,
hvilken skjebne for en ad'lig fisk!

Kjære venn, som fråtser i mitt kjød,
gled deg ved min farge. lakserød.
Om jeg ei er tatt med krok og stang,
et deg mett og fryd deg med min sang.

*God sommer!
Erling*

